

PRANEŠIMAS SPAUDAI Nr. 171/22

2022 m. spalio 27 d., Liuksemburgas

Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-129/21 | *Proximus (Viešosios elektroninės abonentų knygos)*

Asmens duomenų valdytojas privalo imtis pagrįstų veiksmų, kad internetinės paieškos sistemas informuotų apie atitinkamo asmens prašymą ištrinti duomenis

Asmens duomenų valdytojas turi imtis tinkamų techninių ir organizacinių priemonių, kad informuotų kitus duomenų valdytojus, kurie jam pateikė šiuos duomenis arba kuriems jis perdavė tokius duomenis, apie atitinkamo asmens sutikimo atšaukimą. Kai skirtingi duomenų valdytojai remiasi vieninteliu atitinkamo asmens sutikimu, pakanka, kad šis asmuo kreiptųsi į bet kurį iš duomenų valdytojų dėl savo sutikimo atšaukimo

Belgijos telekomunikacijų paslaugų teikėja *Proximus* taip pat teikia telefoninių abonentų knygų ir informacijos apie abonentus teikimo paslaugas. Šiose abonentų knygose yra įvairių viešųjų telefonijos paslaugų teikėjų abonentų asmenvardžiai, adresai ir telefono numeriai. Operatoriai reguliariai perduoda *Proximus* šių abonentų kontaktinius duomenis, išskyrus tų abonentų, kurie išreiškė pageidavimą nebūti įtraukti į šias abonentų knygas. *Proximus* taip pat perduoda gautus kontaktinius duomenis kitam abonentų knygų paslaugų teikėjui.

Telefonijos paslaugų operatorius Belgijoje *Telenet* perduoda šių abonentų kontaktinius duomenis abonentų knygų paslaugų teikėjams, būtent *Proximus*. Vienas iš šių abonentų paprašė *Proximus* neįtraukti jo kontaktinių duomenų į *Proximus* ir trečiųjų asmenų leidžiamas abonentų knygas. *Proximus* pakeitė šio abonto statusą tam, kad šio abonto kontaktiniai duomenys nebebūtų skelbiami viešai.

Vėliau *Proximus* iš *Telenet* vis dėlto gavo periodiškai atnaujintus atitinkamo abonto duomenis, kurie nebuvo nurodyti kaip konfidencialūs. Šią informaciją *Proximus* automatiškai apdorojo ir užregistravo, todėl ji vėl buvo įtraukta į abonentų knygas.

Į abonto pakartotinį prašymą neįtraukti jo duomenų *Proximus* atsakė, kad pašalino atitinkamus duomenis iš abonentų knygų ir kreipėsi į *Google*, kad būtų ištrintos atitinkamos nuorodos į *Proximus* interneto svetainę. *Proximus* taip pat informavo tą abonentą, kad perdavė jo kontaktinius duomenis kitiems abonentų knygų paslaugų teikėjams ir kad dėl kas mėnesį atnaujinamos informacijos šie teikėjai buvo informuoti apie prašymą.

Tuo pačiu momentu aptariamas abonentas pateikė skundą Belgijos duomenų apsaugos tarnybai. Šios tarnybos ginčų kolegija įpareigojo *Proximus* imtis taisomųjų veiksmų ir skyrė jai 20 000 EUR baudą už kelių Bendorjo duomenų apsaugos reglamento¹ pažeidimą.

Proximus apskundė šį sprendimą Briuselio apeliaciniam teismui, teigdama, kad abonto sutikimo skelbti jo asmens

¹ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016, p. 1).

duomenis telefoninių abonentų knygoje nereikalaujama, tačiau abonentai turi patys prašyti, kad nebūtų įtraukti į tokias abonentų knygas pagal vadinamąją „opt-out“ sistemą. Jei tokio prašymo nėra, atitinkamas abonentas iš tikrųjų gali būti įtrauktas į minėtas abonentų knygas.

Priešingai, duomenų apsaugos tarnyba tvirtino, kad pagal Direktyvą dėl privatumo ir elektroninių ryšių reikalaujama „abonentų sutikimo“, kaip tai suprantama pagal BDAR, tam, kad abonentų knygų paslaugų teikėjai galėtų tvarkyti ir perduoti jų asmens duomenis².

Kadangi nebuvo nustatyta jokios specialios tvarkos dėl abonto valios išraiškos ar šio „sutikimo“ atšaukimo, Briuselio apeliacinis teismas kreipėsi į Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą.

Šiandien priimtame sprendime Teisingumo Teismas patvirtino, kad tinkamai informuoto abonto duotas sutikimas yra būtinas siekiant paskelbti jo asmens duomenis viešojoje abonentų knygoje, todėl jis taikomas **bet kuriam vėlesniam** trečiųjų įmonių, veikiančių informacijos apie viešųjų telefono ryšių abonentus ir abonentų knygų teikimo paslaugų rinkoje, atliekamam šių duomenų **tvarkymui**, jei toks tvarkymas vykdomas tuo pačiu tikslu.

Būtina, kad „laisva valia duotas, konkretus ir nedviprasmiškas“ atitinkamo asmens sutikimas būtų duotas tai pareiškiant arba „vienareikšmiai veiksmais“, kuriais jis sutinka, kad būtų tvarkomi su juo susiję asmens duomenys. Tačiau toks sutikimas nereiškia, kad jo davimo momentu atitinkamas asmuo būtinai žino visų abonentų knygų paslaugų teikėjų, kurie tvarko jo asmens duomenis, tapatybę.

Teisingumo Teismas taip pat priminė, kad abonentai **turi turėti galimybę reikalauti, kad su jais susiję asmens duomenys būtų panaikinti iš abonentų knygų**. Jis teigė, kad abonto reikalavimas panaikinti šiuos duomenis gali būti laikomas „teisės reikalauti ištrinti“ duomenis, kaip tai suprantama pagal BDAR³, gynimo priemone.

Be to, Teisingumo Teismas patvirtino, kad iš BDAR numatytų bendrųjų įpareigojimų matyti, kad toks asmuo duomenų valdytojas, kaip *Proximus*, turi imtis tinkamų techninių ir organizacinių priemonių, kad informuotų kitus abonentų knygų paslaugų teikėjus, kuriems pateikė tokius duomenis, apie jam atsiųstą atitinkamo asmens sutikimo atšaukimą. Toks duomenų valdytojas taip pat turi įsipareigoti informuoti telefonijos paslaugų operatorių, kuris jam pranešė apie šiuos asmens duomenis, kad šis pakoreguotų asmens duomenų, kuriuos automatiškai perduoda šiam abonentų knygų paslaugų teikėjui, sąrašą. Iš tiesų, kai, kaip šiuo atveju, skirtingi duomenų valdytojai remiasi vieninteliu duomenų subjekto sutikimu, duomenų subjektui pakanka atšaukti tokį sutikimą kreipiantis į bet kurį iš duomenų valdytojų.

Galiausiai Teisingumo Teismas nusprendė, kad pagal BDAR toks duomenų valdytojas, kaip *Proximus*, privalo **imtis pagrįstų veiksmų, kad informuotų paieškos sistemų paslaugų teikėjus** apie iš telefonijos paslaugų operatoriaus abonto gautą prašymą ištrinti jo asmens duomenis.

PASTABA: Prašyme priimti prejudicinį sprendimą valstybių narių teismai, nagrinėdami juose iškeltą bylą, gali pateikti Teisingumo Teismui klausimus dėl Sąjungos teisės išaiškinimo ar Sąjungos teisės akto galiojimo. Teisingumo Teismas nenagrinėja nacionalinės bylos. Remdamasis Teisingumo Teismo sprendimu šią bylą turi išspręsti nacionalinis teismas. Šis sprendimas taip pat privalomas kitiems nacionaliniams teismams, nagrinėjantiems panašias problemas.

Žiniasklaidai skirtas neoficialus dokumentas, neįpareigojantis Teisingumo Teismo.

Visas sprendimo [tekstas](#) nuo jo paskelbimo dienos prieinamas CURIA tinklalapyje.

² 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (OL L 201, 2002, p. 37; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 514), iš dalies pakeista 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/136/EB (OL L 337, 2009, p. 11).

³ BDAR 17 straipsnis.

Kontaktinis asmuo: Marta Osleja ☎ (+352) 4303 6005

Nuotraukas iš sprendimo paskelbimo posėdžio galima rasti „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

Likite su mumis!

